

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ที่ ๕๘/๒๕๕๔

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม

เพื่อให้การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม เป็นไปอย่างมีระเบียบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ว่าการ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว การขออนุญาต และการอนุญาตในการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งวิธีปฏิบัติในการใช้ใบกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๔๓/๒๕๕๑ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๔๑/๒๕๕๒ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“กนอ.” หมายถึง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายถึง ผู้ว่าการ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายถึง นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมาย ว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และให้หมายความรวมถึงท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดด้วย

“ผู้ประกอบการ” หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

“สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว” หมายถึง ขยะทั่วไป ขยะอันตราย และให้รวมถึงขยะมูลฝอยด้วย

“ขยะทั่วไป” หมายถึง สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ซึ่งมีลักษณะคุณสมบัติตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

“ขยะอันตราย” หมายถึง สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ซึ่งมีลักษณะคุณสมบัติตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

“ขยะมูลฝอย” หมายถึง เศษกระดาษ เศษอาหาร ขุขี้พลาสติ๊ก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์ ซากสัตว์หรือสิ่งที่เป็นสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิต หรือไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการโรงงานและไม่ถูกปนเปื้อน หรือผสม หรือปะปนอยู่กับขยะอันตราย หรือเป็นขยะอันตรายที่มีลักษณะคุณสมบัติเป็นสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ ๑ ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

“ผู้ขนส่ง” หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้แทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการหรือผู้กำจัด ให้ดำเนินการขนย้าย ขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากแหล่งกำเนิดหรือสถานที่จัดเก็บของผู้ประกอบการไปยังสถานที่กำจัดของผู้กำจัด ทั้งนี้ ให้รวมถึงบุคคลหรือนิติบุคคล ที่ประกอบกิจการค้ารับซื้อวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเพื่อส่งไปยังสถานที่ที่นำกลับมาใช้ใหม่ หรือหมุนเวียนนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ด้วย

“ผู้กำจัด” หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน ปรับปรุงภาพของเสียรวม (ประเภทโรงงานลำดับที่ ๑๐๑) หรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานเกี่ยวกับการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว กลับมาใช้ใหม่หรือหมุนเวียนนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่

“ใบกำกับการขนส่ง (Manifest Form)” หมายถึง ใบกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตามแบบที่ กนอ. กำหนด หรือแบบที่ กนอ. เห็นชอบ

ข้อ ๓ ให้ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมที่มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๓.๑ แยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นขยะมูลฝอยขยะทั่วไป และขยะอันตราย แยกจากกันเป็นสัดส่วน จัดเก็บไว้ในที่รองรับที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญก่อนนำไปกำจัด โดยมีชื่อหรือเครื่องหมายแสดงไว้ที่สถานที่จัดเก็บ หรือภาชนะที่จัดเก็บ ระบุนชนิดหรือประเภทของขยะให้ชัดเจน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตลอดจนกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

๓.๒ ในการตรวจสอบชนิดหรือประเภทของขยะ ซึ่งไม่มีความชัดเจน คาบเกี่ยว หรือไม่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นขยะประเภทใด หากมีความจำเป็นในการตรวจพิสูจน์เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎหมาย ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมต้องเป็นผู้ดำเนินการ พิสูจน์ความชัดเจน พร้อมรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินการตรวจพิสูจน์นั้น

๓.๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามนัยประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๒๕/๒๕๔๑ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในนิคมอุตสาหกรรม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๔ การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามข้อ ๓.๓ ออกนอกบริเวณโรงงาน ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ หรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย และให้ใช้แบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงานที่เป็นขยะอันตราย ขยะทั่วไป ขยะมูลฝอย และใบกำกับการขนส่ง ขยะอันตราย ขยะทั่วไป ขยะมูลฝอย ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

การขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงานดังกล่าว ให้ผู้ประกอบการยื่นขอต่อ กนอ. ทุกปี ภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม หรือภายใน ๕๐ วัน นับจากวันที่แจ้งเริ่มประกอบอุตสาหกรรม

ข้อ ๔ ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ผู้ประกอบการต้องจัดทำบันทึกแสดงรายการที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ประเภทของขยะ ปริมาณ จำนวน ผู้ให้บริการกำจัด ผู้ให้บริการขนส่ง เป็นต้น ตามแบบใบกำกับการขนส่งที่ กนอ. กำหนด

หรือแบบที่ กนอ. เห็นชอบ โดยเก็บรักษามันไว้ ณ ที่ตั้งโรงงานให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ ให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่จัดส่งรายงานผลการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วพร้อมสำเนาใบกำกับการขนส่งต่อ กนอ. ทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ทั้งนี้ หากไม่จัดส่งให้ กนอ. ภายในกำหนด กนอ. จะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการต้องควบคุมให้มีการดำเนินการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ไปยังสถานที่กำจัดตามที่แจ้งไว้โดยเร็ว และต้องรับผิดชอบต่อเหตุใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อน ความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมทุกประการ

ข้อ ๗ ผู้ประกอบการจะต้องแสดงหลักฐาน สัญญา หรือหนังสือยินยอมการรับกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของผู้กำจัดแต่ละรายประกอบการขออนุญาตทุกครั้ง

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรายการใดๆ ตามคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงานที่ได้รับอนุญาตจาก กนอ. แล้ว ให้แจ้งขออนุญาตจากผู้ว่าการ หรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายก่อนดำเนินการ และต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย จึงจะดำเนินการได้

ข้อ ๙ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องจัดทำใบกำกับการขนส่งทุกครั้งที่มีการนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงาน

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบการมีหน้าที่แจ้งรายชื่อและลายมือชื่อของบุคคล ที่เป็นผู้แทนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ลงนามในเอกสารใบกำกับการขนส่งทั้งของโรงงาน

ผู้ขนส่ง และผู้กำจัด ให้สำนักงานนิคมอุตสาหกรรม หรือสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรม มาบตาพุด ที่ผู้ประกอบการตั้งโรงงานอยู่ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้ มีผลบังคับใช้ สำหรับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการก่อนประกาศฉบับนี้ และภายใน ๖๐ วันนับจากวันที่แจ้งเริ่มประกอบอุตสาหกรรม สำหรับผู้ประกอบการที่ประกอบ กิจการหลังประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบการ ผู้ขนส่ง และผู้กำจัดต้องกรอกข้อมูลแสดงรายการ ต่างๆ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อให้ครบถ้วนตามที่กำหนดในใบกำกับการขนส่ง

ข้อ ๑๒ ผู้ประกอบการมีหน้าที่เก็บรักษาใบกำกับการขนส่งไว้ ณ ที่ตั้ง โรงงานให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ กนอ. หรือผู้ซึ่งผู้ว่ากรมอบหมาย และจัดส่งสำเนาใบกำกับการขนส่งให้ กนอ. พร้อมกับรายงานผลการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว เป็นประจำทุกเดือน โดยให้จัดส่งภายในวันที่ ๑๕ ของเดือน ถัดไป

ข้อ ๑๓ หากพบว่าผู้ใดสำแดงข้อมูลในใบกำกับการขนส่งอันเป็นเท็จ กนอ. จะพิจารณาดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ข้อ ๑๔ บรรดาการอนุญาตตามประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๔๗/๒๕๔๑ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในนิคมอุตสาหกรรม ที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ได้รับอนุญาตไปแล้ว ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าการอนุญาต ดังกล่าวจะสิ้นสุด

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

อัญชลี ชวนิชย์

ผู้ว่าการ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย